מערך האגנטים ב"אידיוט" של דוסטוייבסקי לפי המודל האריסטוטלי (על בסיס "סצנת רוגוזין")

טוצקי

איש היצר המשוכלל והמרוסן. ניצל את נסטסיה ("בת חסותו") מימי נעוריה וכעת חפץ "לסדר אותה בחיים" (עם נדוניה נכבדה) על מנת לשכך את מצפונו, ואגב כך להיות חופשי להשתדך לכלה ראויה (אלכסנדרה אפנצין)

גברילה איבולגין (גניה)

צעיר "נורמטיבי" ממשפחת אצולה מרוששת, תאב כבוד וכוח, שתנאי חייו מגבילים כליל את סיכויי הצלחתו. מוכן לשאת את נסטסיה לשם הסכום שטוצקי הקציב לעניין (75000) על מנת לשדרג את מעמדו (וחרף התנגדות עזה מצד בני משפחתו), וזאת על אף שמדובר בכלה "לא ראויה" ועזת מצח אשר מגלה כלפיו בוז מופגן ומעוררת בו זעם הגובל בשנאה.

נסטסיה פיליפובנה

מתנערת מכל הדטרמיננטים שפעלו בעבר ומופעלים בהווה על חייה. לשם כך מוכנה לוותר על כלל "נכסיה הארציים" (לרבות "כבוד" בכלל ו"כבודה כאישה").

מסרבת ל"הצעת הגאולה" מצד מישקין כי מבחינתה המעשה כרוך ב"ניצול לרעה" של טוב לבו על חשבון האפשריות (וההעדפות) שלו עצמו להשגת אושר.

הגנרל אפנצ'ין תומך ב"קומבינציה" ומחזק ככל יכולתו את השידוך המתוכנן הן על מנת לסייע לידידו, והן על מנת להכשיר את נישואי בתו הבכורה

פרדשצנקו להוט להתענג על (וישמח להמריץ) כל שערורייה ועניין עסיסי אשר "יתדלקו" את חייו במישור רגשי ונרטיבי

רוגוז'ין

הגבר הפרימיטיבי היצרי והמאוהב באופן קומפולסיבי; מוכן לעשות הכול – לבזבז את רכושו ואפילו לרצוח - כדי "להשיג" את נסטסיה פיליפובנה אף שהיא בזה לו בגלוי וברור שאינה יכולה לאהבו, ואין סיכוי שיחול לעולם שינוי ברגשותיה

הנסיך לב ניקולייביץ מישקין

הנסיך ראה בחטף את תמונתה ומצא שיש בפניה יופי חסר תקדים ומופלא, כי יפי פנייה נמהל בתו אפל ועמוק של כאב וייסורים. אף שהוא מאוהב באגלאיה הוא מפציר בנסטסיה שתינשא לו ומבטיח שתמיד ירחש לה כבוד בלתי מסויג. מבחינתו, לא זו בלבד שהיא קורבן – ולכן חפה מכל אשמה ואחריות בגין ה"זיהום" של חייה, אלא שכאבה ובוזה-העצמי מנשאים אותה למקום הגבוה ביותר של נשגבות ויופי אנושי.